Пише: Михаило Бркић
уторак, 07 фебруар 2017 16:18

После састанка у Астани, Казахстан (International Meeting on Syrian Settlement) 23-24. јануара 2017.г. и најављених преговора у Женеви чини се да се сиријски грађански рат ипак креће, ако не ка окончању а оно бар ка некој врсти најаве да би се можда могло наћи трајније примирије а касније можда и политичко решење сукоба, које би било прихватљиво за већи део зараћених страна.

Чињеница, да су преговарале и договарале се са једне стране званична сиријска делегација, која представља Асадову владу у Дамаску, а са друге делегација коју су чиниле вође наоружаних опозиционих сиријских група, дакле без опозиционих политичара и да су договоре организовале Русија, Турска и Иран, уз техничко учешће домаћина скупа Казахстана, готово да би до пре само годину дана била у домену научно-политичке фантастике. Али ето десило се, преговори о миру у Сирији одвијају се без учешћа САД. Међутим, неучествовање у преговарачком процесу, још једне донедавно неизбежне стране, Краљевине Саудијске Арабије и других Заливских монархија, можда још речитије говори како је за рекордно кратко време дошло до трансфера моћи на Блиском Истоку.

Неодлучност, а потом и одустајање Обамине администрације да се током лета и ране јесени 2013.г. директније војно умеша у сиријски конфликт, споразум са Ираном у вези са његовим нуклеарним програмом, као и све јаче политичко сукобљавање у Турској, за кога неретко Анкара оптужује центре моћи који се налазе у САД, довели су до очигледног америчког извлачења из котла Сирије. Трампова, за велики део западне и блискоисточне политичке заједнице, неочекивана победа и вишемесечни вакум власти у Вашингтону, додатно су ослабили тренутне америчке амбиције и ангажман у Сирији.

Пише: Михаило Бркић
уторак, 07 фебруар 2017 16:18